

må blifva i tillfälle att efter omständigheterna meddela nämnde åboer sådan lindring i dessa afgifters betalning, att betalningsterminen komme att räknas från början af innevarande år och första afbetalningen af löseskillningen till statsverket således att erläggas vid Kronouppbördens år 1865.

245 *A. ARMFELT – J. V. SNELLMAN 27.I 1864*
HUB, JVS handskriftssamling

10

Högädle Herr Senator!

I anledning af den framställning, som blifvit gjord uti härjemte bilagde skrifvelse, får jag äran utbedja mig Herr Senatorns yttrande om och huruvida någon åtgärd kan från Finska finance-förvaltningens sida inledas i och för befordrande af det utaf Herr von Derwiesz åsyftade ändamål.

För öfrigt bör jag härvid tillägga: att Hans Excellence Finance Ministern särskilt för mig uttryckt mycket intresse för ett gynnsamt upptagande af Herr von Derwietzes framställning, emedan fullföljandet af arbetet å jernvägen Moskwa-Riäsan till stor del beror af möjligheten, att kunna fördelaktigt realisera ifrågavarande obligationer, som, derest desamma skulle måsta under närvarande förhållanden, försälas å börsen härstädes, komme att bortgå för vanpris, hvilket förhållande åter sannolikt icke komme att blifva utan inflytande på dessa pappers värde och kredit i allmänhet.

20

Med utmärkt högaktning har jag äran framhärda

Högädle Herr Senatorns
Ödmjukaste tjenare
Alex. Armfelt

30

S:t Petersburg den 15./27. Januari 1864.

246 *YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMENTET 28.I 1864*
RA, Senatens arkiv

40

...då Senatorn Snellman – yttrade sig och emedan vid inrättandet af Evois forstjinstitut hufvudsakligast afsetts att bilda forstmän för att användas i statens tjenst; så och då staten för dess enskilda del ej bedrifver något jordbruk och forstmännen således ej komme i tillfälle att någonsin tillämpa eller draga nytta af den undervisning i landtbruket som desamma skulle inhemta vid ett förenadt läroverk i jordbruk och skogshushållning, samt då härtill kommer att ett högst ringa antal lägenheter i landet finnas, der en forstförvaltare vore behöflig, och emedan å andra sidan det forstnärliga vetande, som jordbrukseleverne kunde hinna inhemta och äfven för sin framtida verksamhet såsom jordbruksidkare i Finland behöfde använda vore så ringa, att hithörande undervisning väl kunde meddelas af någon bland de blifvande lärarene på Mustiala, samt då vid sådant förhållande af de båda läroanstalternes sammansläende kunde väntas endast förvirring både i förvaltningen och undervisningen, ansåg Senatorn den af kommittera-

50